

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det foreliggende Forslag er med en nedenfor nærmere angiven Ændring, der dog kun tilsigter at bringe Forslaget i Overensstemmelse med Lagtingets virkelige Mening, overensstemmende med et af Tinget i dets Samling 1908 vedtaget og af Færø Amt hertil indsendt Forslag. Til Forslagets Motivering bemærkes følgende:

Ved Lov Nr. 49 af 27. Marts 1903 er det fastsat, at der af det til Færøernes Amtsrepartitionsfonds Fornødenheder nødvendige Beløb — der, ligesom hidtil, (jfr. Lov Nr. 8 af 6. Februar 1880) skal tilvejebringes ved Udskrivning paa Amtets matrikulerede Jordegods og paa de i Amtet værende Kommuner — skal lignes mindst en Trediedel og højst to Trediedele paa Kommunerne, saaledes at Lagtinget skal tage Bestemmelse herom for et Aar ad Gangen. Den saaledes fastsatte Fordelingsnorm begrundedes i de Bemærkninger, der ledsagede det paagældende Lovforslag, ved Henviisning til, at Amtsrepartitionsfondens Udgifter var i stadig Stigning, at det derfor var nødvendigt at forhøje Udskrivningen, men at det maatte anses for betænkeligt at paalægge det matrikulerede Jordegods højere Skat end hidtil (1 Kr. 50 Øre pr. Skattemark), og at den nødvendige Forhøjelse derfor burde paalægges Kommunerne i Amtet.

I Henhold til den anførte Lov har Lagtinget i Skatteaarene 1903—04 til 1908—09 gradvis forhøjet Paaligningen paa Kommunerne, der ved Lovens Ikrafttræden udgjorde 3,194 Kr. 05 Øre (Maksimum af, hvad der ifølge Loven af 6. Februar 1880 kunde naas uden samtidig at forhøje Skatten paa Jordegodset), som angivet i følgende Oversigt:

Skatteaaret 1903—04	4,500 Kr.
— 1904—05	4,500 —
— 1905—06	7,200 —
— 1906—07	9,000 —
— 1907—08	9,000 —
— 1908—09	12,000 —

Skatten paa Jordegodset udgør ligesom før Loven af 27. Marts 1903: 1 Kr. 50 Øre pr. Skattemark, altsaa i alt $4,258.74 \times 1.50 = 6,388$ Kr. 11 Øre. Da det højeste Beløb, som ifølge Loven kan udskrives paa Kommunerne uden at forhøje Skatten paa Jordegodset, er $2 \times 6,388.11$

= 12,776 Kr. 22 Øre, har man altsaa nu paa lidt nær naaet Grænsen for, hvad der uden Forhøjelse af Jordegodsskatten kan paalignes Kommunerne. Da Amtsfondens Udgifter imidlertid ere stærkt voksende, vil man ikke i de kommende Aar kunne blive staaende ved den sidst foretagne Paaligning, og Lagtinget vil da, saafremt ikke Loven af 27. Marts 1903 ændres, staa overfor Nødvendigheden af en Forhøjelse af Skatten paa Jordegodset. Tinget har derfor i Samlingerne 1907 og 1908 overvejet Spørgsmaalet om en Ændring i de færøske Skatteforhold, og det er disse Overvejelser, der — som nærmere udviklet i vedkommende Udvalgs Betænkning og Lagtingets Indstilling — have ført til det af Tinget vedtagne Lovforslag.

Forslaget gaar ud paa at foretage to Ændringer i de nu gældende Regler, nemlig med Hensyn til

- 1) Fordelingen af Amtsrepartitionsfondsskatten imellem Jordegodset og Kommunerne og
- 2) Fordelingen af den paa Kommunerne faldende Skat imellem de enkelte Kommuner indbyrdes.

ad 1. Udvalgets oprindelige Forslag gik ud paa, at Skatten paa Jordegodset fikseredes til det hidtil udskrevne Beløb, nemlig 1 Kr. 50 Øre pr. Skattemark, medens hele det øvrige Skattebeløb skulde lignes paa Kommunerne. Imod dette Forslag fremsattes der imidlertid ved Sagens 2den Behandling i Tinget stærke Indvendinger, navnlig gaaende ud paa, at Forslaget indeholdt en Fare ved helt at opheve den Begrænsning af Lagtingets Beskatningsmyndighed, som indeholdes i den nugældende Norm for Fordelingen imellem Jordegodset og Kommunerne. Den nugældende Norm, hvorefter der skal være et vist Forhold imellem Skatten paa Jordegodset og Skatten paa Kommunerne, har sin store Nytte derved, at den indenfor Lagtinget — og ikke blot hos de Medlemmer, som mulig særlig føle sig kaldede til at repræsentere Jordegodsejernes Interesser — uvilkaarlig skærper Sansen for, at Skatten ikke sættes højere end nødvendigt, og saaledes indirekte fremmer Spar-sommelighed i Amtsfondens Økonomi ved at modvirke uforholdne Udgifter. Jorden